

Yvonne Riphagen

korte biografie

Geboren in 1951 ben ik ruim van ná de oorlog en de eerste tien jaar van mijn leven wist ik ook niets van de oorlog en had ik er zelfs geen idee van dat ik joods was. Mijn joodse moeder was na de oorlog met mijn protestants-christelijke vader in de kerk getrouwd en ik zat bv ook op zondagsschool. Ik logeerde vaak bij mijn opa en oma van moederskant in Rijswijk, maar ook daar werd nooit over hun joodszijn gepraat.

Pas na de scheiding van mijn ouders in 1961, ging mijn moeder op zoek naar haar eigen achtergrond en sloot ze zich aan bij de Liberaal Joodse Gemeenschap in Den Haag. Mijn broer en ik kregen joodse les en werden Bar-en Bat-Mitswa.

Maar mijn moeder liep nooit met ons joodszijn te koop, niet uit schaamte, maar uit angst en die voorzichtigheid is er diep ingestopt bij mij: nooit vertelde ik uit mezelf dat ik joods was, ook later niet toen ik allang voor de klas stond.

Ik heb bijna 45 jaar lesgegeven: lang Nederlands in het Voortgezet Onderwijs, later Nederlands Tweede Taal aan volwassenen, o.a. in de Schilderswijk, daarna ook jaren in de Inburgering en de laatste jaren op het MBO. Ik heb dan ook heel veel Islamitische leerlingen gehad, maar probeerde altijd te voorkomen dat er over religie werd gesproken.

Dat ik nu, na mijn pensioen deze gastlessen wil gaan geven, voelt dan ook bijna als een 'coming-out'.

Dát ik dit wil doen heeft te maken met mijn zorgen over antisemitisme, over islamofobie, over de weerstand tegen vooral niet-westerse vluchtelingen, over uitsluiting en vervolging van minderheden op vele plekken in de wereld. In mijn onderwijshart leeft de overtuiging dat kennis over waar dit toe kan leiden, helpt om dat te voorkomen.